

[Otto Mørch.]

henseende til bevisførelse og bevisbedømmelse.

Dette er imidlertid ikke i sig selv argumenter for at indføre faste promillegrænser også i Danmark. Som isoleret forholdsregel vil det nok være berettiget at betvivle effekten. En promilleregulering skaber næppe i sig selv færre spritkørere. Det har jeg gentagne gange påpeget. Hvad der derimod for os har været et af de afgørende momenter, er den præventive effekt i form af forøget opdagelsesrisiko, som samtidig indføres ved bestemmelsen om, at politiet i alle tilfælde skal kunne kræve udåndingsprøve.

Vi var mange, der i 1971 håbede, at den skærpelse i form af ballonprøver, der dengang blev indført, ville vise sig at have en væsentlig præventiv effekt. Det har desværre vist sig ikke at være tilfældet, så vi mener derfor, at vi nu må tage skridtet fuldt ud, således at politiet altid kan forlange alkoholtest.

Obligatorisk anvendelse af ballontest gør imidlertid heller ikke i sig selv indførelse af faste promillegrænser absolut nødvendig. Vi er imidlertid enige om, at obligatorisk udåndingsprøve, som jo alene har til formål at afsløre en eventuel promille, kun dårligt kan kombineres med den nugældende ordning, som jo ikke opererer med noget egentligt promillekriterium.

Socialdemokratiet er endvidere af den opfattelse, som også fremhæves af straffelovrådet, at en mere omfattende ændring af sanktionerne over for spirituspåvirkede motorførere næppe ville kunne gennemføres på hensigtsmæssig måde uden anvendelse af promillegrænser. Netop kombinationen af promillegrænser og ændrede sanktioner har for os været tungtvejende, og jeg skal straks komme tilbage til spørgsmålet om sanktionerne, men jeg ønsker forinden at fremhæve, at det for mit parti også har været et væsentligt argument, at justitsministeriet har kunnet dokumentere, at den retspraksis, der i dag hersker vedrørende spirituskørsel, meget nøje afspejler et promillemønster, der svarer til det, som nu er fastlagt i selve lovforslaget.

Som nævnt har vi i socialdemokratiet endvidere lagt helt afgørende vægt på den ændrede sanktionsfastsættelse, som vil blive resultatet af de foreslåede reglers vedtagelse.

se. Hele denne del af problematikken blev ikke i 1971 på samme måde grundigt overvejet, som det er tilfældet i dag.

Det ligger helt i tråd med socialdemokratiets tanker om moderne kriminalpolitik og sanktionsfastsættelse, at frihedsstraf søges begrænset til de absolut alvorlige forseelser. Forslaget om, at der nu ikke blot inden for området groft uforsvarlig kørsel åbnes adgang til betinget frakendelse af kørekort, ligger helt på linje hermed. Ved at begrænse den ubetingede frakendelse til tilfælde, hvor promillen har oversteg 1,2, undgår man som hovedregel idømmelse af denne hårde sanktion i tilfælde, hvor der kan have været undskyldende momenter. Den ubetingede frakendelse bliver herefter forbeholdt tilfælde, hvor der ikke vil kunne være tvivl om for den pågældende selv, at spiritusindtagelsen har virket nedsættende på kørselsevnen.

Der er imidlertid endvidere efter forslaget mulighed for, at den ubetingede frakendelse kan fastsættes til et kortere tidsrum end de i dag sædvanlige 1½ år i førstegangstilfælde. Denne adgang vil især kunne tænkes at være praktisk i tilfælde med promiller lige over den skillelinje på 1,2, som adskiller betinget og ubetinget frakendelse.

Man må være klar over, at der heri ligger en ikke uvæsentlig lempelse i forhold til, hvad der gælder i dag. Den betænkelighed, dette måske kunne give anledning til, bør imidlertid efter vor opfattelse sammenholdes med den forøgede opdagelsesrisiko, som reglen om udåndingsprøve giver. Set i denne sammenhæng anser vi det ikke for betænkeligt i det hele taget at anbefale promilleregulering til vedtagelse.

Vi kan endvidere tilslutte os, at sagerne behandles uden medvirken af domsmænd, hvis det alene er et spørgsmål om idømmelse af betinget frakendelse af kørekort, medens domsmænd fortsat skal medvirke, hvor der bliver spørgsmål om ubetinget kørekortsfrakendelse.

Et spørgsmål, der ligesom spiritusproblemet er helt centralt i færdselssikkerhedsdebatten, er spørgsmålet om generelle hastighedsgrænser. Den forsøgsordning, som folkettingen i 1974 gav justitsministeren bemyndigelse til at gennemføre, er afsluttet. Der har i hvert fald fundet en sådan forbedring sted af ulykkesbilledet igennem denne ordning,